

Nr 164.

Av herr **Johanson** i Huskvarna, om *ändring av de allmänna villkoren och bestämmelserna för lån från industrilånefonden.*

Enligt Kungl. kungörelsen den 13 oktober 1927 angående allmänna villkor och bestämmelser för lån från *industrilånefonden* skall för såväl torvlån (§ 6) som industrilån (§ 18) i regel betalas ränta efter fem procent.

Därjämte är stadgat (§ 14), att industrilån i främsta rummet skola beviljas åt sådana företag, som ämna igångsätta sådana för landet nya tillverkningar, för vilkas gynnsamma bedrivande särskilda förutsättningar synas föreligga.

Den närvarande svåra krisen gör det önskligt, att vissa jämkningar i dessa bestämmelser vidtagas. Den angelägnaste omsorgen på näringslivets område synes nu vara, att den produktiva verksamhet, som ännu är i gång, uppmuntras, stödjdes och uppehålles, så att den kan ge arbete och uppehälle åt så många som möjligt. Det är icke blott storindustrien, som lider under de tryckta förhållandena, utan även den mindre industrien. Överallt har man svårt att hålla företagen i gång. Och vad den mindre industrien beträffar är det ofta så att en industri av dylikt slag, som jämförelsevis lätt skulle kunna hållas uppe under krisen, likväl måste nedläggas till följd av förluster och motgångar, som i andra hänseenden drabbat ägaren på grund av kristidens svårigheter, och som gör det omöjligt för honom att tillskjuta det kapital, som erfordras för att hjälpa industriföretaget över de värsta svårigheterna.

Icke minst för den mindre industrien och dess arbetare skulle det därför vara till gagn, om — under nuvarande förhållanden — *dels* förbehållet, att industrilån i första rummet böra beviljas till förmån för »nya tillverkningar» kunde förklaras icke utgöra hinder för att, så länge den nuvarande ekonomiska depressionen varar, lån utlämnas till den inom landet redan förefintliga industrien, och *dels* räntan å lån, som utlämnas från industrilånefonden (§§ 6 och 18), kunde sänkas från nu stadgade fem procent till något lägre belopp, förslagsvis $3\frac{1}{2}$ procent eller 4 procent, vilketdera riksdagen anser sig kunna medgiva.

En sådan lättnad uti en räntesats, som från början säkerligen var riktigt avpassad men som med hänsyn till näringslivets nuvarande tryckta läge måste anses ligga i överkant, skulle säkerligen innebära en välbehövlig lättnad för mångt industriföretag, som nu kämpar under svåra förhållanden, och tillika utöva en stimulerande och uppmuntrande inverkan och sålunda moraliskt stödja dem, som vilja sätta in sin kraft på svårigheternas övervinnande och näringslivets uppehållande i vårt land.

Med anledning härav får jag vördsamt yrka,

att riksdagen ville

dels förklara, att det i Kungl. kungörelsen angående allmänna villkor och bestämmelser för lån från industrilånefonden intagna förbehållet, att dylika lån i främsta rummet böra beviljas åt företag, som ämna igångsätta »för landet nya tillverkningar», icke må utgöra hinder för att under en för landet påfrestande ekonomisk kris, sådan som den nuvarande, lån utlämnas till den inom landet redan förefintliga industri, som därav kan vara i behov,

dels ock besluta, att räntan å lån, som utlämnas från industrilånefonden (§§ 6 och 18), skall sänkas från nu stadgade fem procent till något lägre belopp, som riksdagen behagade bestämma i enlighet med vad här ovan föreslagits.

Stockholm den 21 januari 1933.

C. O. Johanson.